

دعای ۱۲۰ - روز چهاردهم ماه رمضان

إِلَهِی وَسَیِّدِی بِكَ عَرَفْتُكَ،

ای محبوب من وای سرورم! من تو را به واسطه خودت شناختم،

وَبِكَ اهْتَدَيْتُ إِلَى سَبِيلِكَ،

و با کمک خودت به راهت هدایت شدم.

وَأَنْتَ دَلِيلِي عَلَى مَعْرِفَتِكَ،

تو خود راهنمای من برای شناختنت هستی.

وَلَوْ لَا أَنْتَ مَا عَرَفْتُ تَوْحِيدَكَ، وَلَا اهْتَدَيْتُ إِلَى

عِبَادَتِكَ.^۲

اگر تو نبودی، هرگز توحیدت را نمی شناختم و به عبادتت راه پیدا نمی کردم.

فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا هَدَيْتَ وَعَلَّمْتَ، وَبَصَّرْتَ

وَفَهَّمْتَ وَأَوْضَحْتَ مِنَ الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ.

پس همه حمد و سپاس فقط برای توست که هدایت کردی، و آموختی، بینش دادی، فهم بخشیدی و راه راست را روشن ساختی.

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَدْعُوهُ فَيُجِيبُنِي، وَإِنْ كُنْتُ
بَطِيئًا حِينَ يَدْعُونِي.

همه حمد و سپاس خدای را که او را می‌خوانم و اجابت
می‌کند، حتی اگر من در اجابت دعوت او کند باشم.

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَسْأَلُهُ فَيُعْطِينِي، وَإِنْ كُنْتُ
بَخِيلًا حِينَ يَسْتَقْرِضُنِي.

همه حمد و سپاس خدای را که هرگاه از او درخواست
می‌کنم، به من عطا می‌کند، اگرچه وقتی او مرا به قرض
دادن می‌طلبد، بخیل و تنگ‌نظرم.

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أُنَاجِيهِ لِحَاجَتِي إِذَا شِئْتُ،

همه حمد و سپاس خدای را که هرگاه بخوام، با او برای رفع
نیازهایم راز و نیاز می‌کنم،

وَأَخْلُو بِهِ حَيْثُ شِئْتُ بِسِرِّي، فَيَقْضِي حَاجَتِي.

و هر زمان که بخوام، در خلوت و در سکوت دلم با او سخن
می‌گویم، و او حاجتم را برآورده می‌کند.

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا أَرْجُو غَيْرَهُ، وَلَوْ رَجَوْتُ غَيْرَهُ
لَأَخْلَفَ رَجَائِي.

و همه حمد و سپاس خدای را که جز او به کسی امید ندارم،
و اگر به غیر او امید می‌بستم، حتماً امیدم ناامید می‌شد.

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَكَّلَنِي إِلَيْهِ فَأَكْرَمَنِي، وَلَمْ يَكِلْنِي
إِلَى النَّاسِ فِيهِنُونِي.

و همه حمد و سپاس خدایی را که تکیه گاه مرا خودش قرار داد
تا گرامیم بدارد و مرا به مردم واگذار نکرد تا خوارم کنند.

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي تَحَبَّبَ إِلَيَّ وَهُوَ غَنِيٌّ عَنِّي،
و تمام حمد و سپاس خدایی را که به من مهرورزی می کند،
در حالی که از من بی نیاز است.

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَحْلُمُ^۳ عَنِّي حَتَّى كَأَنِّي لَا ذَنْبَ لِي،
و تمام حمد و سپاس خدایی را که با من بردباری و از گناهانم
چشم پوشی می کند، گویی که هیچ خطایی نداشته ام.

فَرِيَّ أَحْمَدُ، وَهُوَ أَحَقُّ بِحَمْدِي.
پروردگارم را می ستایم و او شایسته ترین فرد به ستایش من است.

يَا ذَا الْمَنِّ وَلَا يَمَنَّ عَلَيْكَ،
ای صاحب لطفی که منتی بر تو نیست!

يَا ذَا الطَّوْلِ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ،
ای صاحب فضل بزرگ! ای صاحب شکوه و بزرگواری!

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
هیچ محبوبی جز تو نیست.

ظَهَرُ اللَّاحِیْنَ، وَجَارَهُ الْمُسْتَجِیْرِیْنَ، وَأَمَانَ
الْخَائِفِیْنَ،

ای پشتیبان پناهندگان، وای پناه پناهجویان وای امنیت بخش
دل های هراسان!

إِلَیْكَ فَرَرْتُ بِنَفْسِیْ یَا مَلْجَأَ الْخَائِفِیْنَ،

با تمام وجودم فقط به سوی تو گریخته ام، ای پناهگاه
بیمناکان!

لَا أَجِدُ^۶ شَافِعاً إِلَیْكَ إِلَّا مَعْرِفَتِی بِأَنَّكَ أَفْضَلُ مَنْ
قَصَدَ إِلَیْهِ الْمُقْصِرُونَ،

هیچ شفیع نزد تو جز این نمی یابم که می دانم تو بهترین
کسی هستی که همه گنهکاران به سوی تو روی می آورند.

وَأَمَلُ^۷ مَنْ لَجَأَ إِلَیْهِ الْخَائِفُونَ،

و امیدبخش ترین کسی هستی که دل های هراسان به تو
پناه برده اند.

أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الطَّلَّ وَالْقُوَّةَ^۸ وَالْقُدْرَةَ وَالْحَوْلَ،

از تو درخواست می کنم به خاطر اینکه تو صاحب بخشش،
قدرت، نیرو و توانایی هستی،

أَنْ تَحْطَ^۹ عَنِّی وَزُرِّی،

که بار گناهانم را از دوشم برداری،

وَتَعْصِمَنِي وَتَجْعَلَنِي مِنَ الَّذِينَ أَنْتَ جَبْتَهُمْ لِبَطَاعَتِكَ،

و مرا از گناه و لغزش حفظ کنی و در شمار کسانی قرارم دهی که آنان را برای اطاعت برگزیده‌ای،

وَأَدْخَلْتَهُمْ بِالتَّقْوَىٰ فِي سَعَةِ رَحْمَتِكَ وَرِضْوَانِكَ،

و آنان را با تقوا به گستره رحمت و خشنودی‌ات وارد کرده‌ای.

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ
وَالِهِ وَسَلَّمَ.

ای مهربان‌ترین مهربانان! و درود و سلام خدا بر محمد پیامبر،
و خاندان او باد.

۱. أَنْتَ دَلِيلُ

۲. وَلَا عَرَفْتُ وَلَا اهْتَدَيْتُ إِلَىٰ عِبَادَتِكَ

۳. تَحَلَّمْ

۴. ظَهَرُ

۵. جَارُ

۶. وَلَا أَجِدُ

۷. أَمَلُ

۸. حَذَفُ وَالْقُوَّةُ

۹. وَأَنْ تَحْطَ

۱۰. در برخی نسخه‌ها با حذف النَّبِيِّ